

nesel z bojišča. Tvoj oče je potem zopet ozdravel, ter je bil dolgo vjetnik v tujej zemlji, kder ga so najin oče dobili in rešilo iz sužnosti.

Ivanek. Dà, dà, tvoj oče živi in je užé precej časa pri nas. Zdrav je in čvrst, samo žalosten je zmirom, ker ne najde svojih preljubih. O koliko veselje, ko ugleda svojega ljubega sina!

Tone (ju gledajôč). Ali naj verjamem vama? Resnica se vama sicer vidi na licu, ali — ali — nè — nè — ne morem — —

Minica (izleče sliko iz žepa). Ná, vzemi to sliko!

Tone (sliko naglo poljubivši). To je slika moje matere. O povédita mi kdo jo je dal vama?

Minica. Tvoj oče, ki se je večkrat jokal, gledajôč to sliko.

Tone (pade na kolena). Tedaj je resnica, kar mi pripovedujeta! Moj oče živi! O Bog, kako sem ti hvaležen za to veliko milost! Tukaj v kôci mi leži mati mrtva, a ondu pri vas živi moj oče. Oče mi tedaj živi — čujte, mati! vstanite! — oče živi! — Oh, zamán! — Mati je mrtva ter ne čuje te prevesele novice! (Zakrije si lice z rokama in joka.)

Minica (prijemši ga za roko). Utolaži se, ter ne jokaj! Idi z nama k svojemu očetu. Oče ti je šel naproti, a ker sva midva od prevelicega veselja preveč hitela, nij mogel naju dohajati.

Tone (klečêč). Moj Bog! kako dober in usmiljen si meni siromaku. Čast in hvala Ti bodi na veke!

(Zagrinjalo pade).

Prosó.

Prosó je jednoletna rastlina, ki ne dela klasovja kakor pšenica ali ječmen, nego látovje, v katerem zernje ne zori enakomerno, nego od zgoraj nizdolu. Zeló občutljiva rastlina je to; posebno proti mrazu je jako nestrp-ljiva. Po barvi je prosó mnogovrstno: belo, rumeno, rudeče in rujavo. Prav dobro stori na kakej novini, koder je mnogo rodovitne zemlje, sicer se navadno seje bolj v peščeno suho zemljo. Plevela ne trpi, zato se mora pridno pléti, kadar se plepel prikaže. Seje se navadno v prvej polovici meseca vélikega travna. Na 1 hektar dobre zemlje se poseje do 6 dekalitrov zrnja. Prosó rabimo navadno za pšeno (kašo), ki daje dober in jako tečen živež. Mej drugim zrnjem se prosó melje tudi za kruh; a tudi drožé se delajo iz proséne moke, katere porabijo gospodinje, da si vmesijo kruh. Prosó perot-nina jako rada zóblje. Proséna slama je govejej živini posebno dobra in tečna hrana. Nekateri gospodarji spusté ovce na prosíšče, da prosó opléjejo. Ovce vso travo in plevel poiščéjo ter pojedó, a prósu ne storé nič žalega, še dotaknejo se ga ne; pravijo, da tem pótem se prosó najlaže opleje.

Prosó sejejo sim ter tja prav pogosto, posebno po toplejših krajih, kakor po Štajerskem, Kranjskem in Hrvatskem, koder se ga, ako je leto ugodno, prav obilo pridela.